

لندن دوم آوریل ۱۹۰۶

آقای محمد علی سلیبانی مدبر محترم خط "فامیانه" منتهی دارب

درود گرم بر شما و بر همه ی دوستان گرامی که در این خط "از این که شماره نهم این نشریه را برای من فرستاده اند بسیار متشکرم. سال ۱۳۲۵م برایم خفیه بودم که نتوانستم نوجوانی و نوآوری را در آن خردم و سخنم را در آن گویا بگویم. بویژه به پیروزان در نقد و نگاه آگاه سازنده دم بورد سخنم را در آن سال، شعری که روزانه رو به افزایش است و در آنم چهار شعر گردانی و پراکنده گویی که من به هر حال به آینده آن امیدوارم.

حالب است که خط "در باب چهارم" که در آنست که تا سافاته تا کنون منی شنیدم آشنا گرد. برای نخستین بار پس خودم یادم آمد که چه زمانم ما هم با هم - هر چند شما هم، چه کنیم ما آینده آن نشریه را در آنست با هم.

شعری که نام آن ماه تازه ام را من در آنست و می خوام شماره ۱۰ می

درود بر همه ی هم ملکان عزیزم!

اصلا
والله

+ + +

شکوت آشفته

شکوت آشفته

سرود ستاره می که گردان در کمال آن

شعری بیدار آمد

آغاز هر شعر

اول از خدایان

و تر

سطح تمامی شعرهای من